

Przepisy regulujące wykonywanie zadań przez Publiczne Służby Zatrudnienia to kolejno:

Ustawa o zatrudnieniu z dnia 29 grudnia 1989r.

Liczba nowelizacji: **4**

Ustawa o zatrudnieniu i bezrobociu z dnia 16 października 1991r.

Liczba nowelizacji: **5**

Ustawa o zatrudnieniu i przeciwdziałania bezrobociu z dnia 14 grudnia 1994r.

Liczba nowelizacji: **44**

Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004r.

Liczba nowelizacji: **47**

Ustawy powiązane z ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, których znajomość jest niezbędna w pracy PSZ

USTAWA O PROMOCJI ZATRUDNIENIA I INSTYTUCJACH RYNKU PRACY

Prawo Zamówień
Publicznych

Ustawa o
Finansach
Publicznych

Ustawa o postępowaniu w sprawach
dotyczących pomocy publicznej

Ustawa o
świadczeniach
opieki zdrowotnej
finansowanych ze
środków
publicznych

Kodeks
Postępowania
Administracyjnego

Ustawa o rehabilitacji
zawodowej i społecznej
oraz zatrudnianiu osób
niepełnosprawnych

Ustawa o
rachunkowości

Ustawa o
postępowaniu
egzekucyjnym w
administracji

Ustawa o
odpowiedzialności
za naruszenie
dyscypliny Finansów
Publicznych

Kodeks
cywilny

Kodeks
pracy

Ustawa o
pracownikach
samorządowych

Ordynacja
Podatkowa

Ustawa o
podatku
dochodowym
od osób
fizycznych

Ustawa o systemie
ubezpieczeń
społecznych

DEKRET o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami

127.

DEKRET

o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami.

Na wniosek Rady Ministrów stanowią:

Art. 1. W celu ułatwienia wyszukiwania pracy oraz w celu opieki nad wychodźcami polskimi tworzą się państwowe urzędy pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami, które podlegają Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej. Urzędy te powstają mając zależnie od decyzji Ministra Pracy i Opieki Społecznej w miastach powiatowych, punktach pogranicznych oraz tych miejscowościach, w których okaże się to szczególnie pożądanym.

Art. 2. Do zadań urzędów należy:

- 1) pośrednictwo pracy dla wszelkich kategorii pracowników, poszukujących zarobków tak wewnątrz kraju jak zagranicą;
- 2) porada przy wyborze lub zmianie zawodu;
- 3) udzielanie informacji o krajowych i zagranicznych stosunkach zarobkowych, dostarczanie wychodźcom wiadomości, potrzebnych do strzeżenia się przed błędami i wyzyskiem podczas podróży

94

Dziennik Praw. Poz. 127.

№ 11.

i na miejscu pobytu zagranicą, kontrola treści umów, zawieranych z pracownikami sezonowymi (zwłaszcza z większymi grupami robotników) przez przedsiębiorców zagranicznych, pośredniczenie w udzielaniu zaliczek na podróż, pomoc przy wymianie pieniędzy;

- 4) popieranie reemigracji, ochrona wychodźców i reemigrantów w granicach kraju;
- 5) zbieranie i zestawianie dat statystycznych, dotyczących rynków pracy, ruchu wychodźczego i przychodźczego oraz reemigracji;
- 6) inne czynności, które określają ustawy o publicznym pośrednictwie pracy i ustawa emigracyjna.

Art. 3. Wszystkie świadczenia w zakresie pośrednictwa pracy, dokonywane przez urzędy, są dla poszukujących pracy i wychodźców bezpłatne; od pracodawców może być pobierana za pośrednictwo opłata według taksy, ustalonej przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. Utworzona przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej Rada pracy wyłoni, jako ciało doradcze, osobną komisję, w skład której wejdą przedstawiciele innych ministerstw, reprezentanci zawodowych związków robotniczych i społecznych instytucji rolniczych i przemysłowych oraz zaproszeni do udziału w niej ludzie nauki i eksperci. Komisji przedkładane będą do zaopiniowania projekty ustaw i ważniejszych zarządzeń administracyjnych, dotyczących pośrednictwa pracy, wychodźstwa, reemigracji i emigracji.

Skład komisji ustala na wniosek Rady pracy Minister Pracy i Opieki Społecznej, który zwołuje jej posiedzenia i sam lub w osobie swego zastępcy na posiedzeniach tych przewodniczy.

Art. 5. Przy każdym państwowym urzędzie pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (z wyjątkiem urzędów pogranicznych) winna istnieć komisja przy urzędzie pracy, która wnioski swe oraz opinie co do działalności urzędu będzie komunikowała Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej; połowę członków komisji muszą tworzyć przedstawiciele pracowników.

Art. 6. W celu popierania działalności państwowej na polu pośrednictwa pracy i opieki nad poszukującymi pracy powstają mogą przy ciałach samorządnych miejskich i wiejskich komitety, wybierane przez ich rady i złożone z 3 członków i tyluż zastępców; do zadań komitetów tych należy:

- 1) ułatwienie miejscowej ludności styczności z państwowymi urzędami pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami;
- 2) rozszerzanie wśród ludności przeznaczonych do tego celu periodycznych biuletynów informacyjnych i innych wydawnictw i obwieszczeń Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;
- 3) informowanie państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami o otwierających się w danej gminie sposobnościach zarobkowania oraz o przejawach ruchu wychodźczego i poszczególnych tego ruchu przyczynach, do czego służyć będą umyślnie kwestjonariusze, wypełniane i odsyłane w pewnych regularnych odstępach czasu;
- 4) zawiadamianie władz o wszelkiego rodzaju nadużyciach, popełnianych na wychodźcach;
- 5) popieranie państwowej akcji reemigracyjnej.

№ 11.

Dziennik Praw. Poz. 127

95

Art. 7. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej na podstawie niniejszej ustawy ułoży i wyda w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministerstwem Przemysłu i Handlu osobny statut, normujący we wszystkich szczegółach organizację i sposób działalności państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad poszukującymi pracy, jak również Rady pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, komisji przy urzędach pracy i komitetów przy ciałach samorządnych.

Dan w Warszawie, dnia 27 stycznia 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Jerzy Iwanowski

**STANDARYZACJA USŁUG
RYNKU PRACY**

80%

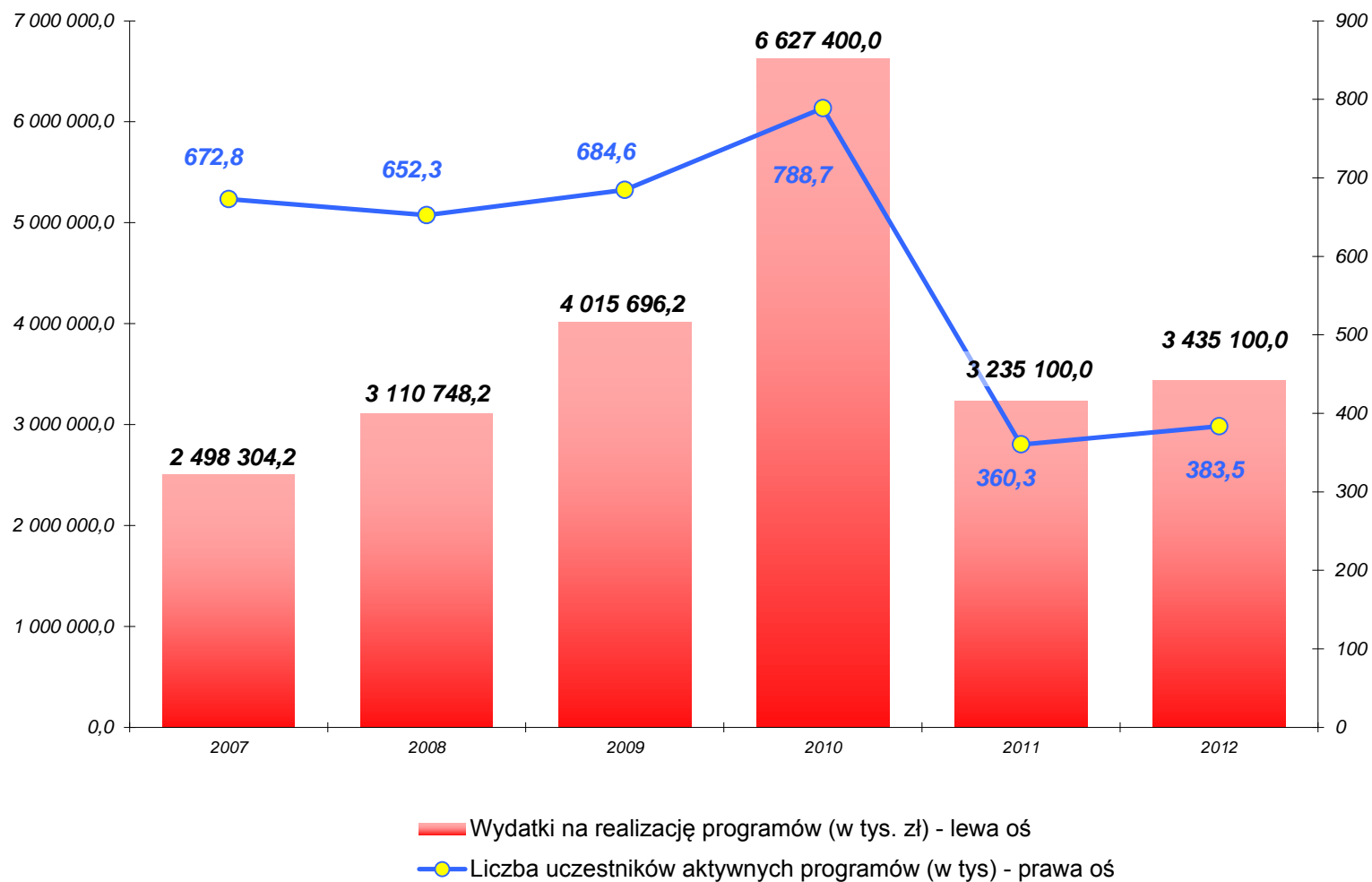
BIUROKRACJA

20%

CZŁOWIEK

Porównanie wydatków z liczbą uczestników aktywnych programów:

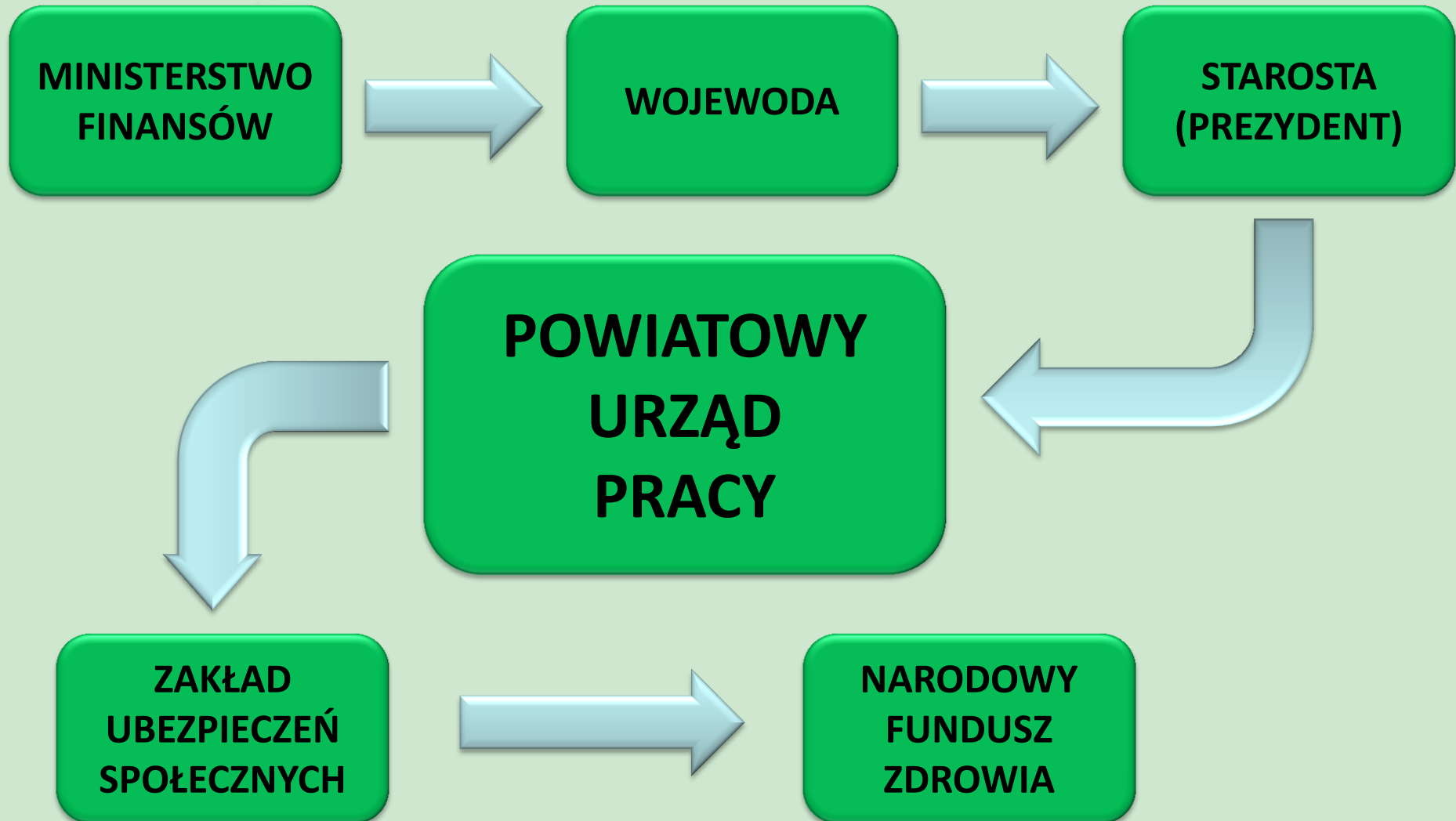

Źródło: Obliczono na podstawie danych MPiPS

Dane za rok 2011 i 2012 obliczono na podstawie planu finansowego Funduszu Pracy, zgodnie z ustawą budżetową na rok 2012

Przeływ środków finansowych na opłacenie składek na ubezpieczenia zdrowotne za osoby bezrobotne bez prawa do zasiłku lub stypendium:

TAK JEST TERAZ:

Przepływ środków finansowych na opłacenie składek na ubezpieczenia zdrowotne za osoby bezrobotne bez prawa do zasiłku lub stypendium:

**MINISTERSTWO
FINANSÓW**

TAK MOGŁOBY BYĆ:

**NARODOWY
FUNDUSZ
ZDROWIA**

Zmieniając przepisy ustaw o pomocy społecznej i o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – należy zadać sobie pytanie:

Co jest lepsze dla człowieka? Praca, dzięki której jest niezależny, zmotywowany i wierzy w siebie, czy socjalny transfer, który pogrąży go w beznadziei i marazmie?

W przepisach prawa należy wyraźnie i w sposób jednoznaczny określić i uściślić współpracę pomiędzy PUP i OPS poprzez m.in.:

- ustalenie, że OPS kieruje do PUP tylko osoby gotowe i zmotywowane do pracy oraz nie posiadające zdrowotnych przeciwwskazań do podjęcia pracy,
- unikanie sytuacji kiedy rejestracja w PUP jest jedyną możliwością uzyskania pomocy z OPS,
- niepowielanie przez OPS działań PUP w zakresie aktywizacji bezrobotnego.